

1822

Nr.
van het arrest

Nr. 2006/4553
van het repertorium

Nr. 438 P 2006
van het parket-generaal

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

en

DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VAN HET VLAAMS
GEWEST
bevoegd voor het grondgebied van de Provincie

met diensten te

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door Mr.
advocaat bij de balie van

tegen

bedrijfsleider,
geboren te op
wonende te
Belg.

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr. , advocaat
bij de balie van

Beklaagd van:

Te ,

Als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een
vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan
of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft
gegeven

Van 27/10/2000 tot 15/10/2004,

Op het onroerend goed gelegen te ,
gekadastreerd of geweest zijnde

eigendom van
bedrijfsleider, geboren te op
 , wonende te

ingevolge akte van schenking d.d. 26/04/1985
verleden voor notaris met standplaats te

- Een deels open opslagruimte met een oppervlakte van ca. 41m x 14m en een hoogte van ca. 4,50m aan de voorzijde tot ca. 3,50m aan de achterzijde, waarbij de gesloten zijgevels, achtergevel en dak werden opgericht met geprofileerde staalplaat, het dak ondersteund wordt door 5 palen op een betonnen sokkel bevestigd en de achtergevel van de opslagruimte voorziet een betonnen boord van ca. 0,20m hoogte;
- De opslag van bouwpuin en bouwmaterialen;
- Twee geschakelde vijvers met een oppervlakte van ca. 45m x 55m;
- Een afsluiting aan de straatzijde van het terrein bestaande uit een ijzeren hek, ijzeren palen en betondraad met een hoogte van ca. 1,80m;

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van artikel 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien artikel 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d. 22 oktober 1996, en thans artikel 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening:

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 150 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
op 05.04.2005, nr.
en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen: 75,17 euro.
De Bewaarder (get.)

* * *

Gelet op het hoger beroep ingesteld op 15 maart 2006 door de Stedenbouwkundig Inspecteur tegen al de schikkingen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 28 februari 2006 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Beveelt op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door het

verwijderen van de omheining, bestaande uit een ijzeren hek, ijzeren palen en een betondraad en dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag.

Zegt voor recht dat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Wijst voor het overige de herstellvordering af.

* * *

Procedure

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen;

De stedenbouwkundige inspecteur wordt gehoord in zijn middelen ontwikkeld door Mr. advocaat bij de balie van

De beklaagde wordt gehoord in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door zijn raadsman Mr. , advocaat bij de balie van

De neergelegde conclusies en stukken worden mee in het beraad betrokken.

Ontvankelijkheid van het hoger beroep

Het hoger beroep, regelmatig naar vorm en termijn, is ontvankelijk.

Ingevolge het hoger beroep van de eiser tot herstel kan hetgeen de eerste rechter op strafrechtelijk gebied oordeelde niet aanhangig gemaakt worden in graad van beroep. Het Hof is dan ook enkel gevat om te oordelen over de herstellvordering.

Motivering ten gronde

De herstellvordering

De kwetsieuze bouwinbreuken zijn gepleegd in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, nl. natuurgebied volgens het gewestplan . goedgekeurd bij K.B. van 3.04.79.

Natuurgebied dient derhalve aanzien te worden als een ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van art. 146 in fine van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (zoals gewijzigd).

De feiten hebben betrekking op het instandhouden van een wederrechtelijke deels open opslagruimte, de opslag van bouwpuin en bouwmaterialen, twee vijvers en een afsluiting (ijzeren hek met ijzeren palen en betondraad) zonder vergunning.

Op 7.02.01 vordert de stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand hetgeen inhoudt:

- de complete sloping van de open opslagruimte
- het verwijderen van het gestorte puin en de bouwmaterialen
- het verwijderen van het betonnen dek
- het dempen van de vijvers
- het verwijderen van de afsluiting.

Insiddels werd het betonnen dek verwijderd en paste de stedenbouwkundige inspecteur zijn herstellvordering aan (p. 36 van het strafdosier). Ook wordt in besluiten door de stedenbouwkundige inspecteur niet langer verzocht dat de 2 vijvers worden gedempt.

Ten onrechte houdt beklagde voor dat de open opslagruimte reeds werd opgericht voor de inwerkingtreding van de stedenbouwwet en derhalve geacht wordt vergund te zijn op grond van art.96§4 1ste lid DRO.

Het Hof verwijst naar de eigen verklaring van beklagde op 18.11.00 waarin hij erkent dat de opslagruimte is opgericht een twintigtal jaar geleden. Bovendien tonen de door de stedenbouwkundige inspecteur neergelegde luchtfoto's van 1970 en 1986 aan dat er zich op dat ogenblik geen open opslagruimte bevond van 41 m x 14 m op het perceel. De verklaring van beklagde stemt derhalve overeen met de foto's. Het Hof houdt dan ook geen rekening met de verklaringen van de bureu en van zijn vader gelet op hoger vermelde objectieve gegevens.

De eerste rechter heeft derhalve ten onrechte niet de sloping van de open opslagruimte bevolen.

Wat betreft het verwijderen van bouwpuin en bouwmaterialen, verwijst het Hof naar het PV van 5.12.05 opgesteld door de inspecteur Callens en de brief van 20.09.06 van de Burgemeester van (die de vaststellingen van de inspecteur bijtreedt) dat alle bouwmaterialen verwijderd zijn en er enkel her en der kleine restanten bouwafval werden aangetroffen. Mede gelet op deze vaststellingen en de door beklagde neergelegde foto's van het perceel, is het Hof van oordeel dat het bouwpuin en de bouwmaterialen verwijderd zijn .

Dit onderdeel van de herstellvordering is derhalve ongegrond.

Omtrent de afsluiting verwijst het Hof naar de verklaring van beklagde in het strafdossier (stuk 40) waarbij hij bereid is ook de afsluiting af te breken. Beklaagde betwist aldus niet dat deze afsluiting werd geplaatst zonder vergunning doch dat tot op heden deze afsluiting nog niet is verwijderd. Weliswaar heeft elkéén het recht om zijn eigendom af te sluiten maar dient dan wel hiervoor de nodige vergunning aan te vragen zeker in een kwetsbaar gebied. Beklaagde beweert nu in besluiten dat de afsluiting werd geplaatst na de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening op de stedenbouw maar voor het gewestplan en baseert zich op het weerlegbaar vermoeden voorzien in art. 96§4 lid 2 van het DRO. Gelet op de eigen verklaring van beklagde, toont de stedenbouwkundige inspecteur aan dat beklagde die bereid was de afsluiting af te breken, deze heeft instandgehouden wetende dat er geen vergunning is verleend.

Dit onderdeel van de herstellvordering is wel gegrond.

De termijn voor het herstel dient te worden bepaald op 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklagde de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hem bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

Het volledig herstel in deze zaak houdt in:

- de sloping van de open opslagruimte van 41 m x 14 m en een hoogte van 4,5 m aan de voorzijde tot 3,5 m aan de achterzijde bestaande uit geprofileerde staalplaat
- het verwijderen van het ijzeren hek en ijzeren palen en de betondraad met een hoogte van 1,80 m.

Het is gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 125 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklagde wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Het opleggen van een dwangsom is noodzakelijk om reden dat beklagde reeds op 15.10.04 aankondigde om de omheining te verwijderen doch dit tot op heden nog niet deed.

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk;

M.b.t. de herstellvordering;

Hervormt het bestreden vonnis;

Verklaart de herstellvordering deels gegrond;

Beveelt beklaagde de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert:

- de slooping van de open opslagruimte van 41 m x 14 m en een hoogte van 4,5 m aan de voorzijde tot 3,5 m aan de achterzijde bestaande uit geprofileerde staalplaat
- het verwijderen van het ijzeren hek en ijzeren palen en de betondraad met een hoogte van 1,80 m

binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD VIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten in beide aanleggen met betrekking tot de herstellvordering, deze voorgeschoten door de openbare partij in

totaal begroot op 41,12 euro, al deze kosten
ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog
weerhouden onderdelen van de herstelvordering.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
VIJFTIEN NOVEMBER TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat-generaal

Griffier